

нещели испулили предвѣчно то Божіе ѡпредѣленіе ,
 коѣто състоало въ тобѣ, дабы сынъ Божій оумрелъ
 за рѣдъ атъ человѣчески: и така съ пригѣтвило нещ-
 цѣннѣнно то всему міру сокровище, безъ дабы съ пол-
 зовали нималку ѡ него. Найпѣслаѣ съ мѣленье, съ кле-
 веты, съ плашенье склонили Понтійскаго Пїлата, кой
 то былъ тогѣзи надъ нїхъ Правитель Римскїи, да
 бы тѣи ѡсѣдилъ неповиннаго Исуса на най безчѣстна
 смѣрть крѣстна, и тобѣ предвѣчно ѡпредѣленіе съ и-
 спулило въ тѣизи дѣнь. Тѣизи междѣ Бога и чело-
 вѣцы те ходатаи, катѣ принѣсълъ небѣсному Отцу най
 тѣплы те си молїтвы, презъ коїто му приврѣчилъ вѣр-
 ны те: катѣ претерпѣлъ всеі те порѣганїа та, и катѣ
 илалъ крѣвь та си, възнѣсенъ былъ на крѣстѣ атъ
 и на него пригвоздѣнъ. Не было довольно тобѣ мѣченье
 на спина та человѣческа, но и съ копїе провѣдено было
 въ ревра та оумрело то оуже тѣло Исусово: и абїе
 чѣдо преестѣственно! прѣтѣкла илъ тѣмъ живонѣсна рана
 крѣвь ивода, во ѣбразъ на двѣте оустѣавены ѡ него тѣин-
 ства, на крѣщенїе то и причащенїе то. Послѣ катѣ цѣ
 илѣжхналъ, създанїе то си премѣнило ѣстество то стран-
 нѣ и оужаснѣ. Глазце то и лѣна та съ помрачили ,
 земѣ та съ потѣрсила, много мѣртыы възстѣнали и
 церковна та завѣса съ раздрѣла. И тобѣ свѣтїе и-
 снѣйше показало, зацѣ ѣбръды те на храмѣ атъ, и
 всеі те неговы свѣщенослѣженїа та всеконѣчнѣ и за все-
 гдѣ престѣнали. Хрїстѣсъ, катѣ висѣлъ на крѣстѣ атъ
 произнѣсѣлъ ѣдно послѣдно слѣво, коѣто было ѡ тѣин-